

(Kort bemærkning).

Hilmar Baunsgaard: Den debat, der har fundet sted vedrørende den kommende afstemning om finanslovsforslaget, synes jeg nødvendiggør, at man appellerer til statsministeren om at gennemtænke, hvilken parlamentarisk situation det er, han tilsyneladende er ved at bringe både sig selv og hele det danske demokrati ind i. (*Afbrydelse*). Ja, jeg har nok forstået, at socialdemokratiet ikke helt har set alvoren i det, man har begivet sig ind i.

Men må jeg ikke gøre socialdemokratiet opmærksom på, at man har meddelt tinget og offentligheden, at man med SF har aftalt et kontaktorgan, og man har meddelt, at sammen med dette kontaktorgan vil man tilrettelægge de kommende 3 års politik. Vi befinder os da i den situation, at vi ikke kan få klar besked på, om det parti, der sammen med regeringen skal være med til at tilrettelægge lovgivningen, skal være med til at planlægge de kommende 3 års politik, vil tage et medansvar for finansloven, den finanslov, på hvilken hele vort parlamentariske system jo alligevel bygger.

Jeg tror dog, statsministeren skulle over-tænke denne parlamentariske situation: kan statsministeren være tilfreds med at arbejde under sådanne vilkår, kan tinget, kan offentligheden? Og igen, selv om socialdemokraterne ikke kan lide det: kan demokratiet være tjent med, at det ene af de to partier, som har aftalt og vil aftale, hvad der skal være grundlaget for de kommende 3 års politik, ikke vil tage medansvar for finansloven?

For mig at se er det en alvorlig parlamentarisk situation, som jeg synes statsministeren skulle overtænke.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Jeg har lært en del om taktik herinde, men jeg forstår ikke fuldt ud, hvorfor hr. Hilmar Baunsgaard skal skruer sig helt op på de højder, han har skruet sig op på nu. Der er ikke mellem regeringen og mit parti aftalt et grundlag for de kommende 3 års politik. Der er aftalt en politik på visse vigtige samfundsmæssige områder; den agter vi at sørge for bliver gennemført, men vi ser gerne, at hele folketinget er medvirkende til at udforme den.

Men der er i hvert fald visse områder, som ikke dækkes af vor aftale med regeringen; et af disse områder er forsvarspolitikken, hvor hr. Hilmar Baunsgaards parti er delagtig i et forlig, som er basis for de militærudgifter, der bevilges her i tinget. Her findes også et udvalg; et lukket, privat udvalg mellem 4 partier, det private forsvarspolitiske udvalg, som det radikale venstre er medlem af, og dér tilrettelægges man den del af dansk politik, lovgivnings- og bevillingsvirksomhed, som vedrører forsvaret. Jeg tror, hr. Hilmar Baunsgaard må have glemmt dette; da han gik op og holdt sin manende tale til statsministeren.

(Kort bemærkning).

Hilmar Baunsgaard: Nej, det har jeg ikke glemmt.

Det undrer ikke mig, men måske kan det være gavnligt for andre at få det understreget, at der synes imellem det ærede medlem hr. Aksel Larsen og hovedparten af dette tings øvrige medlemmer at være en ganske skarp forskel på, hvordan man vurderer parlamentarisk ansvar. Det er rigtigt, som det ærede medlem siger, at der findes et sådant udvalg; men har det ærede medlem ikke også lagt mærke til, at de partier, der går ind i det, altid har taget et medansvar for finansloven, selv om de har været uenige i enkeltheder i den. Det er dér, den manglende forståelse for parlamentarismens vilkår er total og fatal hos det ærede medlem.

(Kort bemærkning).

Henry Christensen: Det forekommer mig, at der af hr. Hilmar Baunsgaard blev stillet et så vigtigt spørgsmål til statsministeren, at statsministeren skylder ikke alene hr. Hilmar Baunsgaard, men også det øvrige folketing at besvare dette meget væsentlige spørgsmål. Jeg vil gerne tilslutte mig opfordringen til statsministeren om at besvare det.

Poul Sørensen: Hvad forsvarsudvalget angår, så blev det jo til på den måde, at vi modtog en opfordring fra ministeriet, som vi efterkom, og så har vi siddet og udført det arbejde, som er gjort i disse par år.

Jeg vil også gerne føje et par ord til den drøftelse, som finder sted her. Jeg kunne